

„Ti vagytok pedig azok, akik
megmaradtatok énvelem az én
kísértéseimben…” (Lukács 22, 28.)

Hányan voltak
mind ott loholtak,
tőlük alig léptem,
és soha nem kértem,
mindig csak adtam.
Éjjel fennmaradtam,
nappal odaértem,
a jót bőven mértem.
Hányan voltak,
mind ott loholtak,
ott a nyomomban.

Hányan voltak
mind jóllakottak,
vihették a maradékát,
megrázva jól a vékát.
Poklosok újra otthon,
bizony nektek mondom:
„véremet mind kiontom,
a haldoklót előhozom.”
Hányan voltak,
mind jóllakottak,
ott a nyomomban.

Hányan voltak
mind megáldottak.
Addig szülők ajnározták,
áldásra őket elélem hozták,
egyenként ölbe vettem,
mindet úgy szerettem.
Kezem békét osztott
bús egy sem volt ott.
Hányan voltak
mind megáldottak
ott a nyomomban.

Hányan voltak
mind visszaadottak,
szülőknek, családotknak.
Remegve rájuk vártak,
visszakapták, lett örömük,
százak örültek, mind velük.
Vakok, sánták, bénák
lesújtottak, süketnémák.
Hányan voltak
mind visszaadottak
ott a nyomomban.

Hányan voltak
ünnepeltek, daloltak.
Tettek volna naggyá,
sóhajtván: „ó, csak hagyná!”
vonultak hosszú sorban,
magukat szerették jobban.
Magukat mutogatták,
a sírást másra hagyták.
Hányan voltak
ünnepeltek, daloltak,
ott a nyomomban.

Hányan vannak
mind-mind elrohannak.
Némán bólínt rá az éj,
a remény is oly csekély.
szívet feszít a csend,
félelem szorongat bent.
Kullognak lehajtott fejjel:

„virradj nap és kelj fel!”
Hányan vannak
mind-mind elrohannak
itt magányomban.

Csak ti maradtatok velem,
ez egészen elég nekem,
amikor elindulok oda fel
vállamon durva keresztrel.
Egészen fel a Golgotára,
ez a világ bűneinek ára.
Hadd ömöljön szívem vére,
Győzők mindezek ellenére.
Csak ti maradtatok velem,
ez egészen elég nekem
golgotai magányomban.

Citrus Heights (California) 2003. április 17.

Forrás: www.keresztenydalok.hu